Ποιος ΜΑΗΣ 68 ; Για τις νέες εξεγέρσεις πρόκειται ρε παιδιά, δεν είναι ντροπή να το αποδεχτούμε

Του Νώντα Σκυφτούλη

" Όχι ο Μάρτιος του '23 δεν είναι ο Μάιος του '68. Και μην εκπλαγούμε αν δούμε τη Λεπέν επόμενη Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Το 1968 κινητοποιήθηκαν αρχικά μαθητές και φοιτητές, μετά οι εργάτες και στο τέλος ολόκληρη η Γαλλία σε μια μαζική πολιτικοκοινωνική εξέγερση που οδήγησε στη διάλυση της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης και την προκήρυξη εκλογών.

Στον Μάρτιο του '23, με έναυσμα το συνταξιοδοτικό, συμμετέχουν από αριστεροί μέχρι ακροδεξιοί, οι δεύτεροι μαζικά – μεγάλο ποσοστό των διαδηλωτών είναι οπαδοί της Λεπέν.

Με τη μετεωρική άνοδο της Ακροδεξιάς στη Γαλλία, η «Εθνική Συσπείρωση» σαρώνει. Όσοι λοιπόν χειροκροτούν το σήμερα, ας μην εκπλαγούν με το αύριο….."

Έλενα Ακρίτα

Η ανία που προκαλεί σε νέους και φρέσκους εξεγερμένους ο Μάης του 68 αγγίζει τα όρια της πλήρους αδράνειας και αυτός είναι ο λόγος που οι νέες εξεγέρσεις είναι τόσο "άγριες" τόσο μηδενιστικές , τόσο απρόβλεπτες και τόσο θαυμάσια "αθεϊστικές" εν αντιθέσει με την αφηγηματική κανονικότητα του συντρόφου Κον-Μπεντίτ των καλών και αγαθών "λυσσασμένων" και

των φίλων λογοτεχνοπλάστων καταστασιακών που προκαλούν μια ιδιαίτερη deboredom*.

Αν δεν μπορείς να είσαι σε αυτό το τωρινό ρυθμό μην προσπαθείς να οργανώσεις το νοικοκυριό σου. Ματαιοπονείς. Στο σπίτι δεν υπάρχουν ούτε παλτά ούτε κρεβάτια υπάρχουν, ούτε έπιπλα και οι πόρτες είναι σχετικές. Όλα τίποτα, όλα απο την αρχή. Η συντριβή του Κράτους στο προσκήνιο. Τίποτα λιγότερο.

Η ροή αυτών των νέων εξεγέρσεων είναι αδιευκρίνιστες χωρίς πρόσημο και δεν είναι για όλους, τουλάχιστον για όσους νομίζαμε ότι θα είναι. Ούτε για όσους και όσες νόμιζαν οι ίδιοι μετά πίστεως ότι θα είναι παρόντες. Δεν θα έχουν σίγουρη κατάληξη αυτές οι αναστατώσεις, ούτε κάν κατάληξη. Ο λόγος ;

Η ριζοσπαστικοποίηση είχε ταυτιστεί και οικειοποιηθεί από την αριστερά στο παρελθόν και έμεινε εκεί, όπως και το περίφημο συγκαιρινό “αντισυστημικό”. Γνωστά αριστερά ψεύδη και τα δύο. Άκου αντισυστημικό οι κατεξοχήν συστημικές δομες! Τώρα που αναδύονται οι ωμές αλήθειες του υλικού κόσμου οι μεταφυσικές δεν έχουν θέση. Τα πάντα λοιπόν μπορούν να γίνουν. Η συμμετοχή μας στις νέες εξεγέρσεις δεν θα είναι αυτονόητη αλλά η παρουσία μας και ο πόλεμος στο δημόσιο χώρο θα είναι ο όρος για την συμμετοχή στη ροή μια σύγχρονης εξέγερσης. Δεν έχουμε δίκιο επειδή είμαστε αναρχικοί αλλά πρέπει να αποδείξουμε το δίκιο μας λόγω έργω.

Αυτός ο σχολιασμός της Έλενας Ακρίτα κυκλοφορεί ευρέως όχι μόνο στο διαδίκτυο αλλά διατυπώνεται με διάφορες παραλλαγές από όλη την κεντροαριστερή γκάμα μέχρι δυστυχώς και την Αναρχία από καλούς συντρόφους και αυτή η έκταση της σύμπτωσης είναι ο λόγος που επικαλέστηκα αυτόν τον αρχικό σχολιασμό.

Το νήμα που τους συνδέει είναι κάτι περισσότερο από σαφές και έκδηλο. Είναι η οργάνωση του νοικοκυριού με τα αφηγήματα μας ,τα ιδεολογικά κατασκευάσματά μας, με βάση τα οποία συγκροτούνται οι νοητικές δομές μας με τις οποίες στη συνέχεια κρίνουμε τα συμβάντα στον δημόσιο χώρο. Όσο ευγενής και αν

είναι κάποιος και τυχαίνει ταυτόχρονα Αριστερός ή ιδεολογικός εκεί τα πράγματα είναι χειρότερα. Ό,τι δεν ελέγχω το καταδικάζω ότι ελέγχω το χειραγωγώ είτε αυτό γίνεται με ευγενικό τρόπο είτε με αγενέστατο. Η Αριστερά με τη διγλωσσία. Τι δουλειά έχει η Αριστερά με τις σύγχρονες εξεγέρσεις; Καμία.Την είδαμε μπροστά στα μάτια μας το Δεκέμβρη του 2008.

Τα ίδια δεν έλεγαν και για τα κίτρινα γιλέκα;

Να επαναλάβουμε για πολλοστή φορά ότι οι νέες εξεγέρσεις έχουν κάνει ήδη την εμφάνισή τους σε όλο τον κόσμο τα τελευταία 20 χρόνια. Η μη παραγωγή νέων αφηγημάτων καθώς και η πλήρης απουσία ανοίγει την όρεξη στους εύτακτους να συνωστίζονται στα καταφύγια των παλαιών δοκιμασμένων ιδεολογικών αφηγημάτων που μάλιστα έγιναν και κρατικά. Αυτό συμβαίνει ακόμη και σε Αναρχικούς. Η ανεπάρκεια στο ζενίθ.

Ο αισθητός κόσμος έχει αποκατασταθεί και δεν χρειάζεται καμιά ιδεολογία να τον αποκαταστήσει, πόσο μάλλον μια πολιτική θεολογία. Τα πράγματα είναι συγκεκριμένα. Οι σύγχρονες εξεγέρσεις είναι αντιεξουσιαστικές απο την αρχή μέχρι το τέλος γιαυτό και οριζόντιες από την αρχή μέχρι το τέλους.

Συνελεύσεις παντού Διοικητικά συμβούλια πουθενά. Συνελεύσεις παντού θεσπισμένα συνδικάτα πουθενά όσο και αν κουνάνε τις σημαίες τους. Αντίσταση παντού και η βία του κράτους στο προσκήνιο.

Και στη Γαλλία στη χώρα των προαναγγελλόμενων επαναστάσεων ακόμη πιο συγκεκριμένα.

Πολύ καλά έκανε το Γαλλικό κράτος και έκανε χρήση του 49.3 και κυβερνά με έκτακτα διατάγματα προς έκπληξη των δημοκρατών όλων των παρατάξεων. Η παράκαμψη της Βουλής(Εθνοσυνέλευσης) αποκάλυψε ποιος είναι ο Κυρίαρχος αν και αυτό έπρεπε ήδη να είχε γίνει αντιληπτό από την κατάσταση εξαίρεσης που επέβαλλε στους συνταξιούχους πριν.

Ακόμη και η πρωθυπουργός κυρία Ελιζαμπέτ παρακολουθεί τις

εξελίξεις “ανήμπορη” μπροστά στο σύγχρονο Λεβιάθαν. Το κράτος βρίσκεται εν δράσει και κανένας διαχειριστής του δεν μπορεί πλέον να το χαλιναγωγήσει. Μόνο η κοινωνία μπορεί και αυτό κάνουν όσοι και όσες βρίσκονται στο δρόμο τώρα από τον Γενάρη.

Και αν οι εργάτες πετρελαίου ξεκίνησαν την ανταρσία τώρα ένα πλειοψηφικό ρεύμα είναι στο δρόμο. Ο Δημόσιος χώρος πήρε τα πραγματικά του χαρακτηριστικά. Καταλήφθηκε από ανθρώπους, γέμισε απο συνελεύσεις και διαβουλεύσεις .

Οι απόψεις τέθηκαν και τίθενται κάθε μέρα και καλείται ο καθένας να πάρει θέση. Ο εμφύλιος η σύγκρουση και η βία είναι στο προσκήνιο. Οι από κάτω με την άμεση δημοκρατία και οι από πάνω με το κράτος και χωρίς ούτε έμμεση δημοκρατία, παρά και ενάντια στα κόμματα παρά και ενάντια στο κράτος. 64 χρόνια νάνε οι ώρες σας. Το τι θα γίνει αύριο θα το αποφασίσουν οι εξεγερμένοι. Οι υπόλοιποι μπορούν να σχολιάζουν Ελεύθερα..

* Η άνια που προκαλεί ο Ντεμπόρ